

Zand van de tijd (Het)

De uil werd als heel wijs beschouwd, omdat hij heel, heel weinig zei. Diep in zijn prachtige huis in de oude eikeboom, bewaarde hij zijn meest gewaardeerde schat en bezit; een grote zandloper. Een zandloper die bijna net zo groot was als hijzelf, die hij had gevonden in een oude verlaten boerderij. De oude uil hield ervan te zien hoe de zandkorreltjes zich verplaatsten en daar te peinen over de tijd. Waarom gaat de tijd soms zo langzaam en soms zo snel. Wie heeft als eerst geleerd om de tijd te meten. Deze en andere vragen hielden hem vrijwel constant bezig.

Zittend op zijn veranda, van waaruit hij mooi kon uitzien over het bos, keek hij van tijd tot tijd naar binnen. Hij keek dan naar zijn zandloper om, terwijl het maanlicht erover viel, vast te stellen hoeveel van de nacht hem nog restte. Van tijd tot tijd liet hij zijn roep weerklinken in de nachtelijke stilte van het bos, zoals ook de oude stadsomroeper het verstrijken van de tijd aankondigde.

Op een nacht werd de uil bezocht door een jonge uil, die pas onlangs in de buurt was komen wonen. De jonge uil merkte op dat de oude uil veel tijd besteedde aan het verstrijken van de tijd. Hij vroeg: Waarom? Wat is zo belangrijk aan de tijd. De oude uil keek peinzend naar de jonge uil, Hij was onder de indruk van zo'n goede vraag gesteld door zo'n jonge uil. Maar het dilemma wat de uil vooral bezighield was dit: Hoe slim is de jonge uil; hoeveel van de volledige waarheid kan hij aan; hoe diepgaand moet het antwoord zijn dat ik hem geef.

Hij besloot dat de jonge uil wel een behoorlijk zwaar antwoord zou kunnen bevatten. De oude uil haalde diep adem en zei; Verwar het zand in de zandloper niet met de tijd. Alleen een metafoor voor tijd en tijd is alleen een metafoor voor ervaringen in het leven. Het zand op de bodem vertegenwoordigt het verleden. Het is dood en voorbij. De zandkorreltjes die nu vallen vertegenwoordigen het heden, het is levend en werkelijk. Het zand in de top symboliseert de verwachtingen naar de toekomst. De korreltjes die het heden aangeven zijn geringer in aantal dan die van het verleden of de toekomst, maar het heden is veel belangrijker. Ze vertegenwoordigen leven, adem en realiteit. Begrijp je het tot dusverre, vroeg de oude uil aan de jonge uil. Ja, zei de jonge uil, ik denk het wel, gaat u verder.

Jouw kijk op de tijd zou zeer wel een weerspiegeling kunnen zijn van hoe jij naar jezelf kijkt, vervolgde de uil. Hoe jij je tijd besteedt, kan een manier zijn om jezelf te ontdekken. Hoe je tijd verloren laat gaan, kan aangeven hoe je jezelf bedriegt. Maar het meest belangrijke, waarschuwde de wijze oude vogel, is om te zien dat de zandloper elk uur wordt omgekeerd. Het verleden wordt de toekomst, maar de korreltjes vallen geen tweede keer hetzelfde.

En, vroeg de jonge uil; nou en? Wat is daaraan zo belangwekkend. Simpel, zei de oudere vogel. Maak je geen zorgen over de toekomst, vaak vind je de toekomst opgenomen in het verleden. Treur niet om het verleden. Het kan keer op keer gevonden worden en zelfs herschapen in de toekomst, zolang je de zandkorreltjes toestaat vrijelijk te vallen.

De jonge uil dacht een lange tijd na. Dus wat u zegt, reageerde hij ten lange leste; is dat we onszelf in komen en gaan zullen blijven ontmoeten?

Ik weet het niet, zei de wijze oude uil. Wat denk je er zelf van?

E. Gene Rooney